

[Glistrup]

Og det er ikke bare på biblioteksområdet, kulturministeren overrasker positivt. Der er en dejlig, velsmagende, lille, nuttet dessert i lovforslag nr. L 42 vedrørende ophavsretsloven.

Når ministeren på kulturområdet bliver en lige så erfaren mand, som jeg er blevet efter 42 års intens, næsten daglig samleven med ophavsretsspørgsmål, så vil det gå op for kulturministeren, at den største slange i det paradys, hvor han nu er blevet Vorherre derovre i Kulturministeriet, er Danmarks medlemskab af Bernerkonventionen. Danmarks medlemskab af Bernerkonventionen, som den har udviklet sig, betyder faktisk i den grad en undertrykkelse af den jævne befolkning fra kulturpaveintressesærganisationerne.

Når kulturministeren skal lære rigtigt om ophavsretten, så skal han begynde med at studere en forfatter, som han endnu kan låne på skatteydernes bekostning på bibliotekerne. Han hedder Bertel Haarder, og han har skrevet om institutionernes tyranni, for det er netop de samme pressionsgruppesærinteresser, der totalt har ødelagt ophavsretsområdet. Og så vil kulturministeren lære, at det er lykkeligt, at han nu med denne lille, nuttede chokoladedessert i lovforslag nr. L 42 begynder at overtræde Bernerkonventionen.

Fortsæt, hr. kulturminister, så vi bliver smidt ud af den Bernerkonvention med brask og bram. For skal vi opsiges den lovligt, skal vi opsiges den med et års varsel. Lav i stedet for en lang række lovforslag, hvor vi med Fremskridtspartiets støtte får brudt Bernerkonventionen her i dette Folketing, sådan at de kan smide os ud. Så skal vi ikke vente det år, vi ellers skal bruge for at opsiges vort medlemskab af denne kulturfjendske, befolkningsødelæggende konvention, som det desværre har udviklet sig til med ophavsretslovgivningen i Danmark.

Men tak for alle fire forbedringer, lovforslag nr. L 42 indeholder. Fremskridtspartiet stemmer ja. Vi er stolte over, at en kulturminister kan lave sådan et forslag.

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det er et problem, at det dagen igennem, hvor jeg har haft fornøjelsen af at være her i salen, overhovedet ikke på noget tidspunkt så meget som antydningvis er skinnet igennem – hvis det kan hedde sådan på dansk – at Socialdemokratiet har forstået alvoren i den

danske økonomi. Det tror jeg ikke kun er et problem for mig, det er et problem for hele den danske befolkning, at det ikke på noget tidspunkt antydes, at Socialdemokratiet er klar over, at vi står med nogle kolossalt vanskelige problemer.

Vi er gået ind i regeringen, fordi vi har set, hvor svært det her er. Og de problemer skal løses. Vi skal spare 11,2 mia. kr. bare for at holde problemerne stangen. 11,2 mia. kr. er fantastisk mange penge. Det burde Socialdemokratiet også interessere sig for. Det har jeg ikke kunnet mærke på noget tidspunkt.

Hvis Socialdemokratiet kan overbevise mig om, at vi kan løse dette lands økonomiske problemer ved at sænke klassekvotienterne, ved at undgå besparelser af den type, det her lovforslag omhandler, så lad os se på det, men jeg har ikke hørt ét ord, som har overbevist mig om, at dette lands problemer fundamentalt ændres, hvis vi undgår det, der er fremlagt i det forslag, vi behandler nu, lovforslag nr. L 42.

I det her forslag gives der kommunerne mulighed for at kræve vederlag for udlån af nye funktioner. Musikbærende elementer, videogrammer er nye funktioner i forhold til, hvad folkebibliotekerne for over 100 år siden blev dannet på grundlag af. Det viser sig f.eks. ved, at ca. 100 kommuner har udlån af den type. Det har altså ikke bredt sig til hele landet endnu.

Vi støtter selvfølgelig forslaget, det kan ikke komme bag på nogen. Bloktilskuddet, kommunerne skal have, reguleres jo på sædvanlig vis én gang om året. Det sker på grundlag af de lovændringer, der er kommet siden sidste regulering, og Kommunernes Landsforening og regeringen aftaler, hvad det handler om i penge.

Sidste gang – det skete i juni måned 1988 – var der enighed mellem kommunerne og regeringen om, hvordan lovændringerne fik indflydelse på den kommunale økonomi.

Kommunernes Landsforening ønsker, at alle kommuner behandles under ét. Jeg har flere gange foreslået i Kommunernes Landsforening og andre steder, hvor vi har talt om den slags ting, at man tog individuelle hensyn, men det ønskes ikke fra kommunernes side. Det må vi så bøje os for.

Når nu dette bliver reguleret med kommunerne, handler det altså om en regulering på godt 30 mio. kr., beregnet på 100 kommuners udlån. Herefter bliver der ingen reguleringer.